

heder det Plus, som har forvandlet dem fra Vanskeligheder til en virkelig Misère. Den højtærede Finansminister sagde den Gang om det Forslag, han havde forelagt, og som altsaa er det, vi behandle i Dag, at han og hans Kolleger i Regeringen have „fulgt den samme Praksis, som jeg tror, enhver forstandig Forretningsmand vil følge i nedadgaaende Tider, nemlig saa vidt muligt at afholde sig fra Udvidelser, Nybygninger og lignende, hvor det paa nogen Maade kan undgaas. Alt sligt maa vente, til Tiderne blive bedre og til Udgifterne kunne afholdes af den almindelige Indtægt, idet man jo ikke i Længden vil kunne basere en fornuftig Statshusholdning paa Laan. Der er altsaa vist en særdeles stor Tilbageholdenhed overfor nye Udgifter.“ Og naar man gennemgaar Finanslovforslaget, er der ingen Tvivl om, at det er rigtigt, at den Beklipning, som den daværende højtærede Finansminister talte om, er gaaet rigeligt ud over alle de civile Budgetter.

Det, som den højtærede Regering nu har tilsagt os at ville foretage, er en Undersøgelse af, om disse, af den tidligere Finansminister fremhævede rigtige Principper for Statshusholdningen, ogsaa ere bragte i Anvendelse paa de militære Budgetter. Og hvis det viser sig, at denne Beklipning og denne forstandige Politik, som den højtærede forhenværende Finansminister saa veltalende skildrede, ikke ere anvendte paa Militærbudgetterne, og hvis det er muligt overfor de Aftaler og Beslutninger, som den tidligere Regering har truffet, at indføre de samme Principper ogsaa paa disse Budgetter, saa vil det ske. Jeg tror, at det i hele Landet vil blive hilst med en overmaade stor Tilfredshed, at den høje Regering vil alvorlig undersøge, hvad der kan gøres paa dette Omraade.

Men indeholder Situationen Vanskeligheder, saa indeholder den ogsaa Opmuntring. Der er adskilligt at foretage, som vil vække almindelig Sympati. I saa Henseende have de sidste Regeringer overladt til den nuværende Regering maaske ret vanskelige Opgaver at løse, men ogsaa Opgaver, som, naar de løses, ville fremkalde Taknemmelighed, fordi de ville blive fulgte med Sympati. En af de Ordførere, der tidligere have haft Ordet, har nævnt med Tilfredshed en Afskedigelse, som har fundet Sted indenfor Finansministeriet. Jeg ser med overmaade stor Tilfredshed, at et andet her i Tinget paa klaget Forhold har fundet en heldig Løsning derved, at Grundejerbankraadets tidligere Formand er udtraadt af den Kom-

mission angaaende falsk Reklame, hvori han var indsat af den tidligere Handelsminister.

Der er utvivlsomt meget at gøre med Hensyn til en Forbedring af de offentlige Forhold. Jeg skal her kun gøre en kort Bemærkning om Rigsretsspørgsmaalet, som jo den ærede Ordfører for „de 27“ dvælede ved. Han sagde, at dette Spørgsmaal maatte bringes til Afgørelse, og det maatte bringes til hurtig Afgørelse, og deri tror jeg han har Ret, denne Sag maa afgøres hurtigt. Men naar han ogsaa krævede af Regeringen, at den skulde tage Initiativet dertil, det vil sige anvende Grundlovsbestemmelsen om, at Kongen kan anlægge Rigsretssag, vil enhver, der har set, hvad der er foregaaet her i Landet, forstaa, at Konseilspræsidentens Ord i saa Henseende om, at dette ikke for Øjeblikket kunde ske, ere rigtige. Thi de Herrer kunne ikke være uvidende om, at de have ladet deres tidligere Konseilspræsident (Holstein) lægge Kongemagten i Munden Ord om den tidligere Konseilspræsidents og Forsvarsministers (J. C. Christensen) Velskikkethed, som gøre det umuligt at forlange, at den samme Kongemagt skal dekrettere Rigsretstiltale mod denne velskikkede Personlighed. Derfor maa denne Sag afgøres her i Folketinget, og derfor haaber jeg, at den ærede Ordførers Udtalelse om Ønskeligheden af at faa den afgjort straks, betyder, at det Forslag om et Udvalg, som vi have fremsat her i Tinget, bør blive behandlet umiddelbart efter Finanslovbehandlings Slutning, og at der af dem, der fra alle Sider ville blive satte ind i dette Udvalg, vil blive handlet ud fra Ønsket om at komme til en hurtig Afgørelse af Spørgsmaalet angaaende Rigsretstiltale.

Der var ogsaa adskillige andre Ting, som det er nyttigt og heldigt, at den højtærede Regering beskæftiger sig med. Jeg tror, det vil vinde almindelig Sympati, naar Konseilspræsidenten har bebudet et Forslag om en Lovgivning angaaende Embedsmænds Forening af forskellige Embeder og om Rigsdagsmænds Beklædelse af Statsstillinger. Vi vide i saa Henseende, at den højtærede Konseilspræsident ikke blot har vor og Socialdemokratiets Tilslutning, men at han ogsaa har „de 27“s Tilslutning. Thi den Gang, der fra det radikale Venstre til „de 27“ rettedes en Opfordring om at tage Initiativet til en Lovgivning i saa Henseende, svarede „de 27“ gennem deres daværende Formand, det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen),